Dosarul nr. 5r-170/2025
(4-25115603-15-5r-13082025)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 decembrie 2025 **orașul Vulcănești**

Judecătoria Cahul (sediul Vulcănești)
În componenţa completului de judecată:
Președintele şedinţei, judecător: Camerzan-Rotaru Ludmila
Grefier: Șerban Irina
în lipsa:
reprezentantului petiționarei, avocatul Chirnev Boris
petiționarei Stoianova Maria
agentului constatator Chiseev Grigori

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de avocatul Chirnev Boris în interesele petiționarei Stoianova Maria, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria numărul MAI04 109667 din data de 21 iulie 2025, în baza art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional și deciziei de sancționare,

a c o n s t a t a t:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 109667 din data de 21 iulie 2025 și decizia de sancționare, a agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție *****, Chiseev Grigori, contestatara Stoianova Maria a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a sumei de 25 000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, pe faptul că: ”*în perioda de la 17.09 pînă la 19.09 anului 2024, aflînu-se în s.Valea Perjei, raion *****, Stoianova Maria a pretins, a dat acordul să primească sau a primit prin mijlocitori, şi anume prin intermediul aplicației PSB banc, utilizată de organizația criminal Șor, mijloace financiare, la numărul de telefon *****, care nu I se covin în scopul realizării sau nerealizării dreptului la vot în cadrul alegerilor și referendumului din annul 2024, ceea ce constituie corupție electorală pasivă”*.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 109667 din data 21 iulie 2025 și decizia de sancționare inclusă în acesta, la data de 5 august 2025, avocatul Chirnev Boris în interesele oetiționarei Stoianova Maria a depus contestație.

În motivarea contestației reprezentantul petiționarei, avocatul Chirnev Boris a indicat că, în privința petiționarei a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție prin care a fost găsită vinovată de comiterea contravenţiei prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional, iar prin decizia agentului constatator i-a fost aplicată o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 25 000 lei.

Menționează că, la pronunţarea unei hotărâri autoritatea competentă să soluţioneze această procedură contravenţională trebuia să-şi întemeieze convingerea referitor la legalitatea şi

corectitudinea procesului - verbal cu privire la contravenţie pe bază de probe sigure şi certe, iar agentul constatator are obligaţia de a se conforma cerinţelor imperative impuse şi să respecte exigenţele întocmirii procesului - verbal cu privire la contravenţie.

Consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt nule și au fost întocmite și emise ilegal. Petiționarul nu a fost și nu este membru al vreunui partid politic. Petiționarul nu a instalat pe telefonul său mobil aplicația mobilă a băncii PSB. Petiționarul nu s-a adresat personal și nici prin intermediul altor persoane către banca PSB cu cereri sau solicitări privind obținerea mijloacelor bănești și, respectiv, nu a primit mijloace bănești pentru sine sau pentru alte persoane în scopul realizării sau nerealizării drepturilor electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și referendumului constituțional republican din 20.10.2024.

La fel a menționat că, la materialele cauzei contravenționale lipsesc orice documente sau răspunsuri din partea băncii PSB care să confirme faptele descrise în procesul-verbal privind contravenția. Organele de drept, precum și orice alte instituții de stat ale Republicii Moldova, nu sunt reprezentanți oficiali ai băncii PSB și, în consecință, nu dețin și nici nu pot deține documentele și informațiile corespunzătoare necesare pentru calificarea faptei în temeiul art.47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare, la materialele cauzei contravenționale lipsesc probe convingătoare și pertinente care să confirme că mesajele SMS recepționate la numărul de telefon al petiționarului au fost transmise efectiv de către banca PSB, precum și motivele expedierii acestora către petiționar.

Totodată, nu este exclus faptul că mesajele respective ar putea fi rezultatul unui atac cibernetic sau al unei fraude online, fenomene frecvent întâlnite în ultima perioadă, orientate spre utilizarea neautorizată a numărului de telefon al petiționarului, ori că fapta săvârșită ar fi avut drept scop obținerea, prin înșelăciune, a mijloacelor bănești ale băncii PSB sau cauzarea unui prejudiciu material acesteia.

În materialele cauzei contravenționale lipsesc orice probe care să confirme participarea sau neparticiparea petiționarului la alegerile prezidențiale și referendumul constituțional republican din 20.10.2024, respectiv lipsesc probe convingătoare care să ateste scopul participării sau neparticipării acestuia la alegerile prezidențiale și referendumul constituțional republican din 20.10.2024.

Petiționarul a oferit explicații sub dictarea subiectului constatator.

Cercetarea cazului respectiv a fost efectuată fără o examinare completă, obiectivă și imparțială a circumstanțelor cauzei, fără stabilirea circumstanțelor care învinuiesc și celor care disculpă persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, precum și a circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea acesteia, ceea ce constituie o încălcare a prevederilor art. 381 alin.(4) Cod contravențional.

În cauza contravențională nu au fost audiați martori, nu au fost ridicate și examinate probe materiale.

Învinuirile aduse petiționarului sunt lipsite de concretizare (de exemplu, data și suma

transferurilor/ tranzacțiilor bănești, locul și modul efectuării acestora, persoanele implicate etc.). Acuzația adusă petiționarului este formală și se bazează exclusiv pe presupuneri, și nu pe probe.

Susține partea contestatară că, vinovăția petiționarului în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional nu a fost demonstrată de către agentul constatator, prin urmare, procedura contravențională nu poate fi continuată și urmează a fi încetată din motivul lipsei faptei contravenționale și/sau al nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

În drept, partea petiționară își întemeiază contestaţia în baza articolelor 375, 441, 445 din Codul contravenţional, *și solicită* anularea procesului-verbal cu privire la contravenție MAI04 109667 din 21 iulie 2025 și decizia de sancţionare emise în privința sa, încetarea procesului contravențional, din motivul lipsei faptei contravenționale și/sau al nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

În ședința de judecată agentul constatator Chiseev Grigori - fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul citației cu aviz de recomandare *nu s-a prezentat*, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată petiționara Stoianova Maria și reprezentantul său, avocatul Chirnev Boris, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul citației cu aviz de recomandare *nu s-au prezentat*, *au depus cerere și solicitat examinarea cauzei în lipsa lor*, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Examinând contestația, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează spețа dedusă judecății, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestație, reieșind din considerente ce urmează a fi expuse infra.

Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea si temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, instanța reține următoarele:

Sub prim aspect instanța de judecată se va expune asupra respectării termenului de contestare a deciziei agentului constatator de sanționare a petiționarei.

Potrivit art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

La caz, materialele dosarului relevă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 21 iulie 2025, în prezența prepusului făptuitor și la aceeași data a fost emisă decizia de sancționare a acestuia. La data de 5 august 2025 a fost depusă prezenta contestație, prin urmare contestația a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de art.448 Cod contravențional.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întm asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*", cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art.443 al Codului contravenţional sunt impuse imperativ agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 din Codul contravențional se impune agentului constatator la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, exigențe care trebuie analizate și prin prisma art. 445 din același cod.

În rezultatul examinării procesului-verbal, instanța constată că au fost respectate prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)–h) din Codul contravențional.

Instanța menționează că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența lui Stoianova Maria, iar pe verso-ul procesului-verbal sunt indicate drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional.

Dispozițiile art. 443 și 445 din Codul contravențional reglementează condițiile de formă și fond ale procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, simpla omiterea a acestor cerințe nu atrage automat anularea actului.

În contestația formulată, contestatară indică un șir de încălcări, asupra cărora instanța nu se va expune, or aceste încălcări nu sunt de natură să afecteze în mod serios legalitatea actului contestat. În viziunea instanței, contestatară nu a prezentat argumente serioase care ar afecta legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, și nici instanța nu a reținut din oficiu atare temeiuri, fapt pentru care va purcede la efectuarea controlului actelor contestate sub aspectul temeiniciei acestora.

În concluzie, din analiza elementelor esențiale a căror lipsă poate atrage nulitatea absolută a procesului-verbal, astfel cum sunt prevăzute de art.455 Codul contravențional, instanța stabilește că aceste vicii pot conduce la nulitate doar în măsura în care afectează substanțial drepturile procesuale ale persoanei vizate ori compromit însăși posibilitatea de exercitare a dreptului la apărare.

Astfel, în consecință se stabilește legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar conținutul acestuia și învinuirea adusă persoanei vizate urmează a fi examinată în fond prin raportare la probatoriul administrat.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte

aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Din conținutul normei citate rezultă că instanței îi revine obligația de a examina cu întâietate săvârșirea faptei și întrunirea în această faptă a elementelor componenței de contravenție, iar ulterior necesitatea sancționării sau existenta cazurilor și temeiurilor de încetare a procesului contravențional. În raport cu această obligație în continuare instanța va examina elementele componenței de contravenție și raportarea probatoriului administrat la obiectul cauzei.

Potrivit învinuirii Stoianova Maria a fost sancționat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 din Codul contravențional, adică „Coruperea electorală pasivă" și care prevede - pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Instanța menționează că, contravenția prevăzută de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, poate fi realizată prin trei modalități distinte, așadar latura obiectivă a contravenției imputate de corupere electorală pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acţiune, care în varianta sa tip - art.47^1 alin.(1) Cod contravenținal, vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative:

1) pretinderea; 2) acceptarea; 3) primirea.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizînd obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita sa.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvîrşite din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod *obligatoriu* constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Instanța menționează că, contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, adica coruperea electorală pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucît scopul contravenției este unul special, avînd o natură alternativă, şi anume:

1. în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune,
2. în scopul neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

În lipsa unuia dintre aceste scopuri, fapta nu va putea fi încadrată potrivit art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, totodată, se menționează că nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special, la încadrarea juridică a faptei conform art.47 [1] fiind necesar existența prin sine a scopului.

Fapta contravențională de corupere electorală pasivă este *una formală* şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, *adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător* a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, *în scopul exercitării sau al neexercitării* unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului.

Totodată, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

În susținerea învinuirii aduse de către agentul constatator, au fost prezentate următoarele acte și mijloace de probă:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 109667 din data de 21 iulie 2025, în care se indică circumstanțele săvârșirii faptei, se individualizează răspunderea și se realizează calificarea juridică a faptei contravenționale (f.d.10);

- copia raportului din 21 iulie 2024 întocmit de IP *****, Lesic A., potrivit căruia se aduce la cunoștință că la 21 iulie 2025 a fost înregistrată o sesizare din partea subofițerului IP ***** Chiseev Grigori conform căreia, în s.Valea Perjei, Stoianova Maria a pretins și a acceptat, prin intermediul aplicației PSB a băncii, utilizate de organizația criminală ȘOR, în scopul exercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor și referendumului din 2024, ceea ce constituie corupție electorală pasivă. (f.d.12);

- procesul-verbal de constatare faptului din 21 iulie 2025 și audiere Stoianova Maria, conform căruia a declarat că nu recunoaște vina, nu este membru sau susținător al niciunui partid politic. A explicat că a instalat singură pe telefonul său aplicația mobilă a băncii PSB (Promsveazibanc) pentru a primi ajutor material, însă nu a primit niciun SMS pe numărul său de telefon și nici nu a primit niciun fel de bani. (f.d.13);

- un înscris cu titlul de – extras din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB" și/sau „ПСБ" (Federația Rusă) pe numele cet. Stoianova Maria, care conține datele de identitate ale petiționarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon (f.d.14);

- ordonanța de recunoașterea corpuri delicte, a fost recunoscut corp delict tabelul format .xls cu numirea "*****" (f.d.15);

- copia procesului-verbal a examinare obiectului din 21 iulie 2025, potrivit căreia a fost examinat tabelul format .xls cu numirea "*****", care conține informația din opesator "Moldcell" (f.d.16);

- copia scrisorii din 7 aprilie 2025, prin care Inspectoratul Național de Securitate Publică a remis în adresa Inspectoratul de poliție *****, materialele și probele acumulate, pentru examinare conform competenței, prin prisma prevederilor art.47[1] Cod contravențional (f.d.17-17 verso);

- copia raportului din 09 aprilie 2025 întocmit de comisar principal IP *****, Cechir Vladimir, potrivit căruia în baza procesului contravențional seria RAP 01 433516, inițiat de către INSP al IGP pe faptul acțiunilor unor peroane de pretutindere, acceptarea sau pimire personal sau prin mijlocitor de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării Referendumului în toamna 2024. În legătură cu ce se solicită înregistrarea acestui fapt în R-2 IP ***** (f.d.18);

- copia din 09 aprilie 2025 întocmit întocmit de comisar principal IP *****, Cechir Vladimir, potrivit căruia aduce la cunoștința că la examinare este material înregistrat în REI-2 a IP ***** nr.554 din 09.04.2025 pe faptul acțiunilor unor peroane implicate în fapte de pretutindere, acceptarea sau pimire personal sau prin mijlocitor de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării electoral și Referendumului în toamna 2024. (f.d.19);

- (în copie) ordonanță din 22 octombrie 2024 prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – icolectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" (f.d.20-21);

- (în copie) încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 octombrie 2024 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării măsurii speciale de investigație în cadrul cauzei penale nr.2023970322 – colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice – SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" ce

aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 – până la 22.10.2024 (f.d.22-24), încheierea nu este complete, s-a coroborat cu mandatul;

- (în copie) proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 6 noiembrie 2024, potrivit căruia, măsura specială de investigație a fost autorizată și efectuată în cadrul cauzei penale nr.2023970322, iar informația recepționată a fost transmisă pe un disc de tip CD-R (f.d.25);

- (în copie) ordonanță din 8 noiembrie 2024 prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – icolectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" (f.d.26-27);

- (în copie) ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19 noiembrie 2024, prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" (f.d.28-29);

- Raport de analiza informational-criminală, al Inspectoratului Național de Investigații, efectuat în temeiul cauzei penake nr.2023970322 (f.d.30-34);

- (în copie) ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11 decembrie 2024, prin care au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr.2023970322, rezultatele măsurilor special de investigație identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comuniicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ", a utilizatorilor cartelelor SIM unice (f.d.35-36);

- (în copie) încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01 aprilie 2025 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării măsurii speciale de investigație în cadrul cauzei penale nr.2023970322 – colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice – SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 – până la 22.10.2024 (f.d.37-38),

- copia încheierii cu privire la rezultatul controlului din 25 iulie 2025, potrivit căreia s-a considerat controlul pe materialul R-2 nr.1395 din 21 iulie 2025 finisat, intentarea cauzei contravenționale în baza art.47[1] Cod contravențional, pe faptul că Stoianova Maria a pretins și a acceptat, prin intermediul aplicației PSB a băncii, utilizate de organizația criminală ȘOR, în scopul exercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor și referendumului din 2024 (f.d.39).

Conform art. 425 din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit

elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele.(7) Procesului contravențional, în partea ce ține de declarații, i se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art.93 Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru soluționarea cauzei.

Prin urmare, în acest context și pornind de la prevederile art.425 Cod contravențional, coroborate cu cele ale art.93 Cod de procedură penală, este esențial să se facă distincție clară între actele procesuale și mijloacele de probă care sunt administrate în conformitate cu normele procedurale.

Examinând documentele anexate în copii de către agentul constatator la materialele dosarului cauzei contravenționale în privința petiționarului, instanța de judecată atestă că acestea confirmă doar dispunerea, autorizarea și efectuarea măsurilor speciale de investigații în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. 2023970322, pornită în baza art. 181/3 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Codul penal, însă, procese-verbale privind consemnarea rezultatelor efectuării acestor măsuri speciale de investigații, la materialele dosarului cauzei contravenționale lipsesc.

În pofida faptului că aceste acte (ordonanțele procurorilor, încheierile judecătorilor de instrucție), sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art.425 alin.(1) și (2) Cod contravențional, precum și art.93 alin. (2) Cod de procedură penală, care reglementează regimul mijloacelor de probă admisibile.

Astfel, deși aceste acte pot contribui la contextul procedurii legale de dobândire a probelor, ele nu îndeplinesc cerințele necesare pentru a fi considerate dovezi în cadrul procesului contravențional. Ele sunt doar acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, dar nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.

Cu referire la valoarea probatorie, în opinia instanței, în cazul efectuării măsurilor speciale de investigații, urmează să fie utilizate rezultatele acestora, respectiv actele de consemnare a rezultatelor și purtătorii de informații.

Consemnarea acestor măsuri trebuie să fie realizată prin întocmirea unui proces verbal pentru fiecare măsură în parte, care să conțină datele referitoare la locul și data efectuării măsurii, ora de început și finalizare, funcția și numele persoanei care întocmește documentul, numele și statutul celor care au participat la efectuarea măsurii, precum și descrierea faptelor

constatate și a acțiunilor întreprinse. Totodată, procesul verbal trebuie să menționeze, atunci când este cazul, utilizarea mijloacelor tehnice precum fotografierea, filmarea, înregistrarea audio și rezultatele obținute în urma acestor măsuri.

Conținutul proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații trebuie să corespundă prevederilor art. 260–261 din Codul de procedură penală. Or, la caz, tocmai aceste mijloace de probă nu au fost prezentate. În lipsa lor, iar instanța neavând posibilitatea de a examina datele care au fost obținute, nu poate determina pertinența actelor procesuale enunțate supra în raport cu obiectul cercetării.

Totodată, este relevant, în opinia instanței, că utilizarea acestor acte procesuale și a rezultatelor măsurilor speciale de investigații potrivit art. 133 din Codul de procedură penală, măsurile speciale de investigații se dispun și se efectuează doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: 1) este pornită urmărirea penală cu privire la o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă; 2) acțiunea este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului; 3) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal ori poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, măsurile speciale de investigații pot fi efectuate în privința bănuitului, învinuitului sau persoanei despre care există probe că fie contribuie la pregătirea ori la săvârșirea infracțiunii, fie primește ori transmite bani, bunuri sau informații relevante cauzei penale.

Instanța reține că probele obținute în urma măsurilor speciale de investigație pot fi folosite în procesul contravențional doar în condițiile în care procesul contravențional a fost pornit de către procuror, în temeiul încetării urmăririi penale pentru motivul că fapta constituie o contravenție, în conformitate cu prevederile art. 396 alin. (3) din Codul contravențional, ceea ce nu este cazul în speță. Cu toate acestea, instanța nu are competența de a contesta sau de a pune în discuție încheierea emisă de judecătorul de instrucție.

În context, instanța consideră determinant faptul că autorizarea utilizării acestor date a fost acordată în cadrul unei alte cauze și nu pentru prezenta cauza contravențională.

Potrivit art. 374 alin. (21) din Codul contravențional, procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenției.

Instanța stabilește că prezentul proces contravențional intentat în privința petiționarului a fost pornit prin Raportul din 9 aprilie 2025, adică odată cu sesizarea agentului constatator. Acest proces este distinct de cel aflat în examinare în cadrul INSP, pentru care, de altfel, a fost autorizată utilizarea datelor provenite din măsurile speciale de investigație, ***ceea ce determină concluzia a două cauze contravenționale distincte.***

În ceea ce privește însă actele procesuale anexate, instanța nu identifică un impediment formal privind includerea lor în materialele cauzei, dar nu le poate reține ca fiind probe pertinente, în lipsa unei fundamentări legale și de fapt suficiente.

Totodată, instanța apreciază că simpla existență a unei încheieri de autorizare, emisă în cadrul unei alte cauze, nu poate acoperi cerințele legale stricte referitoare la admisibilitatea probelor.

Utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigație într-o altă procedură decât cea penală în care acestea au fost obținute impune, potrivit art. 136 alin. (7) din Codul de procedură penală, nu doar o autorizare formală, ci și respectarea integrală a cadrului legal privind administrarea și verificarea acestor date.

Conform art. 93 alin. (4) din același cod, datele obținute prin activități speciale de investigație pot fi admise ca probe numai dacă sunt administrate și verificate prin mijloacele prevăzute expres de lege.

Astfel, în eventualitatea în care rezultatele acestor măsuri ar fi fost invocate în prezentul dosar, agentului constatator îi revenea obligația de a le verifica și confirma prin alte mijloace de probă.

În același context, instanța evidențiază că, Curtea Supreme de Justiție în calitate de instanță cu atribuții de asigurare a interpretării şi aplicării uniforme a legislației în sistemul de justiție, a stabilit că nu este necesară autorizarea judecătorului de instrucție pentru folosirea probelor rezultate din măsurile speciale de investigații *efectuate în dosarul din care a fost* ***disjunsă*** *ulterior cauza, însă în speța examinată lipsesc înscrisuri care să confirme disjungarea de cauze, fapt ce determină o incertitudine în acest sens*. În ședința de judecată instanța a fost în imposibilitate să clarifice dacă există un act de disjungare a cauzelor contravenționale respective, părțile nu cunosc acest fapt.

În ceea ce privește probele care au fost efectiv administrate de către agentul constatator în cadrul prezentei cauze contravenționale, instanța se poate referi doar la procesul-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare, în lipsa altor probe nu este suficient pentru a stabili săvîrșirea de către acesta a contravenției imputate, or, în cazul dat instanța nu poate să constate vina acestuia în săvîrșirea contravenției imputate.

În acest context, instanța nu poate să stabilească cu certitudine dacă petiționarul a pretins sau a dat cuiva acceptul de a primi bani, dacă i-a primit și cel mai important dacă petiționarul cunoștea pentru ce sunt destinați acești bani. Or, potrivit învinuirii formulate acestuia i se impute atît acceptarea cît și primirea de surse financiare ilegale.

Aceste chestiuni urmau a fi verificate de către agentul constatator, ceea ce însă nu s-a efectuat, or în cazul dat există dubii serioase asupra laturii subiective a contravenției și anume existența *în acțiunile contestatarului a intenției directe*.

Latura subiectivă a **contravenției de corupere electorală pasivă** se referă la intenția, motivația și starea psihică a persoanei care comite această fapta adică la cunoștințele și scopul cu care aceasta săvârșește actul de corupere electorală. Latura subiectivă joacă un rol esențial în stabilirea răspunderii contravenționale.

Intenția directă este esențială. Persoana care comite coruperea electorală pasivă trebuie să acționeze cu intenția de a obține foloase materiale sau alte avantaje, acceptând sau primind un

beneficiu pentru a influența rezultatul votului. În acest caz, există un **scop clar și conștient** al faptei, adică persoana dorește să fie răsplătită pentru exercitarea dreptului de vot într-un anumit mod, adică pentru a-și modifica opțiunea electorală în schimbul unei foloase. Persoana care comite coruperea electorală pasivă trebuie să fie **conștientă** că ceea ce face este **împotriva legii**, dar totuși acceptă sau solicită un beneficiu ilegal pentru exercitarea dreptului de vot. În acest sens, nu este vorba doar de intenția de a primi bani sau foloase, ci și de cunoașterea caracterului ilicit al acestei acțiuni. Persoana trebuie să **acționeze liber și conștient**, fără presiuni sau constrângeri exterioare. De exemplu, aceasta trebuie să fie liberă să decidă dacă acceptă sau nu foloasele oferite pentru votul său.

În viziunea instanței chestiunile menționate mai sus urmau a fi elucidate de către agentul constatator, or, în situația în care lipsește cel puţin unul dintre componentele contravenției, în cazul dat latura subiectivă, atunci persoană nu poate fi trasă la răspundere contravențională.

Din examinarea mijloacelor de probă prezentate, instanța constată că petiționarul – inclusiv în contestație – nu a recunoscut săvârșirea faptei de corupere electorală, în sensul pretinderii, acceptării sau primirii de bani în schimbul exercitării sau neexercitării dreptului de vot.

Potrivit procesului verbal de examinare a obiectului din 21 iulie 2025, se atestă că la numărul de telefon înregistrat pe numele petiționarei au parvenit un număr de 5 de sms – uri de la PSB bank, or, acest înscris doar confirmă expedierea la numărul de telefon al petiționarului a unor sms-uri, conținutul cărora nu a fost constatat, și deci nu reprezintă tranzacții financiare, nu reflectă conținutul mesajelor, și care în consecință ar permite instanței să rețină primirea de către petiționară a mijloacelor financiare în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale.

Referitor la înscrisul de la fila dosarului 14 confirmă expedierea la numărul de telefon al petiționarului a unor sms-uri, conținutul cărora nu a fost constatat, și deci nu reprezintă tranzacții financiare, nu reflectă conținutul mesajelor, și care în consecință ar permite instanței să rețină primirea de către petiționar a mijloacelor financiare în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale.

La fel, *acest înscris cercetat în particular, în lipsa de alte probe nu justifică pretinderea, acceptul și nici primirea de către petiționar a remunerația ilicită în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale*. Înscrisul nu reprezintă tranzacții financiare, nu reflect conținutul sms-lor și nici legătura de cauzalitate între aceste sms și intenția petiționarului de a primi o remunerație ilicită.

Astfel, aceste înscrisuri confirmă primirea de la identificatorul „PSB” la numărul de telefon al petiționarului a SMS, or în cauza ***Demirhan și alții împotriva Turciei din 22 iulie 2025***, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, abordarea categorică a instanțelor turce privind utilizarea aplicației criptate de mesagerie „ByLock” – în special că oricine a folosit aplicația putea, în principiu, fi condamnat doar pe acest criteriu, pentru apartenență la o organizație teroristă armată – a încălcat dreptul reclamanților la protecție efectivă împotriva urmăririi penale arbitrare, condamnării și pedepsei, precum și dreptul la un proces echitabil.

Or, în cazul examinat probele prezentate de către agentul constatator sunt în măsură să confirme doar expedierea de către identificatorul „PSB" către numărul petiționarului a unor mesaje, conținutul și scopul cărora nu este reflectat.

Potrivit dispozițiilor articolului 425 din Codul contravențional, coroborate cu articolul 93 și articolul 94 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător procesului contravențional, probele trebuie să fie dobândite în modul prevăzut de lege, să fie verificate în ședința de judecată și să respecte garanțiile procesuale și constituționale ale persoanei în privința căreia sunt administrate.

În această conjunctură, instanța constată că există dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse petiționarului. Or, la dosar nu au fost prezentate probe care să confirme cu certitudine fapta contravențională imputată petiționarului și care să probeze că acesta a pretins, acceptat sau a primit o remunerație ilegală în vederea exercitării sau al neexercitării drepurilor sale electorale.

În cadrul examinării cauzei, instanța de judecată a încercat să elucideze în ce au constat acțiunile petiționarului, dacă aceasta și-a exprimat acordul de a primi remunerație ilicită, dacă le-a primit, sau dacă a pretins să le primească, în ce circumstanțe și în ce mod a fost exprimat pretinderea/acceptul și primirea de mijloacele financiare ce nu i se cuvin sau în ce împrejurări au fost primate mijloacele financiare ilegale, însă stabilirea acestor circumstanțe a fost imposibil de realizat așa cum aceste acțiuni au fost negate. Necesitatea elucidării acestor chestiuni se conturează și mai mult în circumstanțele în care petiționarul a declarant că nu a primit bani pentru a vota într-un fel sau altu la alegeri. De rînd cu cele indicate, instanța mai atestă că, în descrierea efectuată a faptei nu se indică care este cuantumul mijloacelor bănești acceptate sau primite, de la cine le-a acceptat sau primit, cît și circumstanțele în care au fost acceptate sau primate. Instanța consider necesar de a evidenția faptul că atît în cazul acceptării și primirii mijloacelor financiare, aceste acțiuni presupun realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ, adica aceste acțiuni întotdeauna urmează unei acțiuni săvîrșite din partea *corupătorului.* Astfel, în procesul cercetării în cauzele privind actele de corupție electorală pasivă urmează a fi stabilite cercul de persoane care au participat la comiterea faptei imputate, adica *corupătorul* și *coruptul* (persoana care săvârșește anumite acțiuni în interesul corupătorului), or din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, nu este clar în ce circumstanțe exacte a avut loc fapta descrisă și anume în raport cu cine a acceptat și de la cine a primit ilicita remunerație. Deopotrivă, în situația în care nu se cunoaște persoana corupătorului, cît și celelalte circumstanțe relevante, despre acest fapt urma a se face mențiune de către agentul constatator.

În cadrul procedurii de examinare, constatările agentului constatator nu au fost confirmate prin alte probe obiective, iar contravenientul a respins acuzațiile în contestația formulate. În lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție. În cazul dat, agentul constatator a examinat superficial această cauză și fără a efectua o investigație veritabilă, multe aspectuală și sub toate

dimensiunile care vizează faptele supuse examinării, s-a limitat la prezentarea selectivă de înscrisuri, fără a desfășura acțiuni proprii.

Conform prevederilor art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie analizată exclusiv prin prisma principiului prezumției de nevinovăție, în condițiile în care dreptul contravențional, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului, se încadrează în sfera noțiunii de „acuzație în materie penală" și beneficiază, prin urmare, de aceleași garanții fundamentale. În concluzie, în cazul dedus judecății, petiționarul nu era obligată să-și probeze nevinovăția.

Dimpotrivă, sarcina probei revenea agentului constatator, care, însă, nu a administrat suficiente dovezi legale și convingătoare pentru a susține învinuirea. Simpla întocmire a unui proces-verbal contravențional nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane în lipsa unui probatoriu adecvat.

Instanța de judecată remarcă, ca potrivit art.381 din Codul contravențional, orice persoana are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Potrivit art.461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional, iar procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) din același articol, doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Potrivit art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu există fapta contravenţională.

În conformitate cu art.448 şi art.461- 463 Cod contravențional, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de avocatul Chirnev Boris, în interesele petiționarului Stoianova Maria.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție *****, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 109667 din data de 21 iulie 2025, conform căreia Stoianova Maria a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Se încetează procesul contravențional intentat la 21 iulie 2025, în privința lui Stoianova Maria, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Vulcănești).

Președintele ședinței,
Judecător **Ludmila Camerzan-Rotaru**